

СОБЫТИЯ И КОММЕНТАРИИ

ВІДПОВІДЬ МОЗ УКРАЇНИ
ЩОДО МАРКУВАННЯ
УПАКОВКИ ТА ІНСТРУКЦІЇ

1 квітня під головуванням Олександра Гудзенка, заступника міністра охорони здоров'я України, відбулася нарада Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів МОЗ України (докладніше див. с. 11–12).

Серед питань, які обговорювалися, були й особливості маркування упаковки, інструкції та листку-вкладишу лікарських засобів.

Асоціація фармацевтичних дистриб'юторів «ФАРМУКРАЇНА» отримала відповідь Департаменту регуляторної політики у сфері обігу лікарських засобів та продукції у системі охорони здоров'я з цього питання.

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНІ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ**
Департамент регуляторної політики
у сфері обігу лікарських засобів
та продукції у системі охорони здоров'я

ЛІСТ
від 29.03.2010 р.
№ 18.1917/16-04

Асоціації фармацевтичних
дистриб'юторів «ФАРМУКРАЇНА»
**Щодо маркування упаковки
та інструкції**

Департамент регуляторної політики у сфері обігу лікарських засобів та продукції у системі охорони здоров'я МОЗ України на Ваш запит від 02.03.2010 р. № 170/10 щодо надання роз'яснення стосовно вилучення з обігу лікарських засобів, маркування яких відповідає вимогам до розміру шрифту, по-відомле наступне.

Статтею 12 Закону України «Про лікарські засоби» встановлено вимоги до **обсягу інформації (відомостей)**, що повинно містити маркування етикетки, зовнішньої та внутрішньої упаковки лікарського засобу, а також інструкція для медичного застосування лікарського засобу.

Згідно з пунктом 6.1. з) Порядку проведення експертизи реєстраційних матеріалів на лікарські засоби, що подаються на державну реєстрацію (перереєстрацію), а також експертизи матеріалів про внесення змін до реєстраційних матеріалів протягом дії реєстраційного посвідчення, затвердженого наказом МОЗ України від 26.08.2005 р. № 426, до матеріалів, що подаються разом із заявою про реєстрацію лікарського засобу, входить: **«проект короткої характеристики лікарського засобу, інструкції для медичного застосування разом із зразками лікарського засобу або макетом його первинної та вторинної упаковок, вимоги до яких викладені в додатках 8–10 до цього Порядку».**

Відповідно до пункту 5. Порядку державної реєстрації (перереєстрації) лікарських засобів, затвердженого постановою КМУ від 26.05.2005 р. № 376, наказом МОЗ про державну реєстрацію лікарських засобів затверджується **текст (інформацією наповнення) інструкції** для медичного застосування препарату та листка-вкладиша з інформацією для пацієнта. Вимоги до форми викладу та розміру шрифту маркування упаковки, інструкції та листку-вкладишу регламентуються вищезазначеними додатками 8–10 до на-казу МОЗ України від 26.08.2005 р. № 426, а саме: не менше 7 пунктів Дідо для маркування упаковки та не менше 8 пунктів Дідо для інструкції.

Контроль за відповідністю лікарських засобів, що передувають в обігу, вимогам законодавства здійснюється Державною інспекцією з контролю якості лікарських засобів, відповідно до повноважень, затверджених КМУ. У зазначеному Вами випадку дії Держлікінспекції (вилучення з обігу лікарських засобів через невідповідний розмір шрифту маркування чи інструкції) не суперечать законодавству України. ■

Директор Департаменту
Ю.Б. Константинов

Межа допустимого в рекламі ліків

Останнім часом усі частіше трапляються випадки безслідного зникнення знайомих рекламних роликів зі шпалт газет та телевізійних екранів. Що могло стати поштовхом для «пробудження» діяльності Антимонопольного комітету України (АМКУ) у намір очистити рекламний ринок від недобросовісної реклами?

Показова справа щодо компанії «Берінгер Інгельхайм» («Boehringer Ingelheim RCV GmbH&Co KG»), у результаті якої за неоднозначний рекламний ролик лікарського засобу ЛАЗОЛВАН рішенням АМКУ про-відного міжнародного виробника ліків було оштрафовано на 1 млн грн., не може не викликати зацікавлення в аналізі роботи АМКУ.

Відправною точкою посилення та введення більш жорсткого контролю за дотриманням вимог законодавства щодо реклами, звісно, є зміни від 18.12.2008 р., якими Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 07.06.1996 р. № 236/96-ВР (надалі — Закон) було доповнено ст. 15-1 щодо поширення інформації, що вводить в оману, має оцінюватися в контексті «дій у конкуренції».

Результати виявилися досить несподіваними. Фактично всі справи щодо недобросовісної реклами базуються на порушені вимог щодо поширення інформації, що вводить в оману, та виявлені протягом останніх двох років. Декілька гучних, чи, як на думку АМКУ, «показових» справ, які досить реально відображають останні тенденції, зображені в таблиці.

Такий розвиток подій зумовлений тим, що за словами Олександра Мельниченка, АМКУ поставив собі надзвідання: знищити оманливу рекламу в Україні зі шпалт газет, телевізійних каналів, бігбордів.

Тому сьогодні цей процес тільки починається, а очищення реклами, в тому числі лікарських засобів, є наразі пріоритетним завданням АМКУ. Вже відомо, що АМКУ готує проект рішення щодо оманливої реклами з боку фармацевтів та суб'єктів господарювання, що працюють на ринку фінансових та банківських послуг.

Отже, як бачимо, припинення порушення щодо рекламного ролiku препарату ЛАЗОЛВАН компанії «Берінгер Інгельхайм» («Boehringer Ingelheim RCV GmbH&Co KG») є черговим кроком АМКУ у справі усунення оманливої реклами з різних сфер життєдіяльності.

Питання щодо застосування штрафних санкцій залишається загадкою. На жаль, жодної методики чи алгоритму накладення штрафних санкцій на сьогодні не встановлено. Тому передбачити результати рішення АМКУ та визначити принципи, якими він керується при вирішенні питання про антиконкурентні дії, є непростим завданням.

Закон передбачає лише діапазон розміру штрафу «до 5% доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) суб'єкта господарювання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф», без чіткої градації розмірів штрафів за конкретні пра-

вопорушення. Фактично, можливе накладення штрафу у розмірі від 1 грн.

Відповідно до ст. 15-1 Закону поширенням інформації, що вводить в оману, є «повідомлення суб'єктом господарювання, безпосередньо або через іншу особу, одній, кільком особам або невизначеному колу осіб, у тому числі в рекламі, неповних, неточних, неправдивих відомостей, зокрема внаслідок обраного способу їх викалення, замовування окремих фактів чи нечіткості формуловань, що вплинули або можуть вплинути на намір цих осіб щодо придбання (замовлення) чи реалізації (продажу, поставки, виконання, надання) товарів, робіт, послуг цього суб'єкта господарювання».

Передбачено, що «інформацією, що вводить в оману, є, зокрема, відомості, які:

- містять неповні, неточні або неправдиві дані про походження товару, виробника, продавця, спосіб виготовлення, джерела та спосіб придбання, реалізації, кількості, споживчі властивості, якість, комплектність, придатність до застосування, стандарти, характеристики, особливості реалізації товарів, робіт, послуг, ціну і знижки на них, а також про істотні умови договору;
- містять неповні, неточні або неправдиві дані про фінансовий стан чи господарську діяльність суб'єкта господарювання;
- приписують повноваження та права, яких не мають, або відносини, в яких не перевібають;
- містять посилання на обсяги виробництва, придбання, продажу чи поставки товарів, виконання робіт, надання послуг, яких фактично не було на день поширення інформації».

Отже, поширення інформації, що вводить в оману, визначається як недобросовісна конкуренція у вигляді досягнення **неправомірних переваг у конкуренції**.

Цікавим є той факт, що на відміну від положень ст. 10 bis «Недобросовісна конкуренція» Паризької конвенції про охорону промислової власності від 20.03.1883 р., згідно з якою недобросовісною конкуренцією визначається дії у конкуренції, що можуть викликати змішування стосовно комерційної діяльності іншого суб'єкта господарювання, положення ст. 15-1 Закону стосується введення в оману щодо власної діяльності відповідного суб'єкта господарювання.

Законодавство визначає економічну конкуренцію (конкуренцію) як «змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів відповідно до цього суб'єкта господарювання».

Законодавство визначає економічну конкуренцію (конкуренцію) як «змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів відповідно до цього суб'єкта господарювання».

Однак у зв'язку з цим постає питання: як боротися з «оманливістю» запропонованої споживачу інформації, адже «об'єктивність» аналізу АМКУ тих чи інших виразів, що використовуються в рекламі, є відносною, оскільки у питаннях сприйняття інформації суб'єктивні фактори є неминучими.

Також думки дотримується АМКУ, зазначаючи у своїх інформаційних листах від 17.02.2009 р. № 21-15/02-1244, № 54/01, що для кваліфікації порушення за ст. 15-1 Закону необхідно встановити, що поширення інформації, яка вводить в оману, відбувається в конкурентних відносинах, ці дії вплинули або можуть вплинути на намір певних осіб щодо придбання (замовлення) чи реалізації (продажу, поставки, виконання, надання) товарів, робіт, послуг відповідного суб'єкта господарювання. Перелік відомостей, які можна кваліфікувати як інформацію, що вводить в оману, наведений у статті, не є вичерпним.

У зв'язку з цим постає питання: як боротися з «оманливістю» запропонованої споживачу інформації, адже «об'єктивність» аналізу АМКУ тих чи інших виразів, що використовуються в рекламі, є відносною, оскільки у питаннях сприйняття інформації суб'єктивні фактори є неминучими.

На сьогодні виявляється неможливим створити якийсь універсальний підхід щодо безпечення реклами від інтерпретації рекламного матеріалу як такого, що у зв'язку з недосконалістю способу викладу вплинув чи може вплинути на намір осіб щодо придбання чи реалізації товару.

Головне, необхідно пам'ятати, що при виборі синтаксичних зворотів у маркетингових кампаніях, слід особливо звертати увагу та враховувати семантичний аналіз фраз, виразів та висловлювань. Тому для мінімізації ризиків та уникнення негативних наслідків важливим є своєчасне звернення за консультацією до юриста.

У зв'язку з цим можливо сформулювати такі рекомендації:

- поставити себе на місце споживача та проаналізувати, яким чином може бути сприйнята реклама споживачем, у якого відсутні специальні знання у даній сфері;
- уникати стверджувальних слів та виразів, якщо відповідним фактам немає беззаперечних доказів;
- виключити з реклами натяки на ефект та нівелювати однозначність виразів, пов'язаних з ефективністю лікарських засобів;
- виконання вищезазначених рекомендацій допоможе знизити існуючу ризики.

Однак у зв'язку з тим, що реклами відповінням випадкам недобросовісного перебільшення реклами використовуються переважно як якості своїх продуктів, останні тенденції в законодавстві та роботі АМКУ створюють більш сурові умови та обіцяють ускладнити життя всім без винятку бажаючим, особливо фармацевтам, «продати» свій товар через засоби масової інформації.

Найцікавіше попереду? ■

Яна Карцева,
юрист Юридичної компанії «Правовий Альянс»
(©) Marcpatols | Dreamstime.com | Dreamstock.ru

ТАБЛИЦЯ | Дягія справи АМКУ щодо недобросовісної реклами

Рік	Порушення	Санкція	Примітки

<tbl_r cells="4" ix="4" maxcspan="1